Ч. 142. Второк 12 липня (28 червня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і на зложеням оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників в касах Гаусмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциі:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З польского Кола. — Парляментарні сторонництва про ситуацию. — Угорска адреса до Короля. — Муриньскі погроми в північній Америці.

На послідніім засіданю польского Кола ухвалено слідуючу резолюцию: „Коло стоїть непохитно на становищи канального закона з 1901 р. ухвал соймових і численних своїх резолюций, особливо обстає Коло рішучо при правах краю законом про водні дороги набутих і уповновластнює президию Кола заявити правительству, що Коло є рішене виспувати властиві послідовности, коли би оборона того правного становища Кола мала показати ся безуспішною“.

Замітна є відозва німецко-народного союза, котрою признає, що державна рада ухвалила вправді буджет і кілька дрібних законів, але не вспіла розвязати ані одного важного питаня, що стояли на черзі. Задля народних спорів терплять не тільки Чехи і Німці, але і ціла держава, а через те робота в державній раді є неможлива. Сему не вспів зарадити навіть новий реґулямін, бо нема доброї волі до роботи. Держава має 53 міліонів недобору, а він зросте, як зберуть ся делеґациї. Треба отже ощадности, але тут стають на перепоні Славяни і социялісти, котрі хотять бути популярними і всего домагають ся, але не ухвалюють нічого. Ударемнене ухвали нових доходів спадає на социялістів. Звязь парляментарних сторонництв ослабла, бо й Коло польске захитало ся. Коли би мали з того виийти політичні трудности, буде союз кермувати ся лише економічними взглядами. Дальше осуджує обструкцию Словінців і висловлює сумніви, чи в осени поправлять ся відносини. Народний парлямент не оправдав покладаних на него надій, але робив все, що було в его спромозі і тому буде спокійно вижидати близької будучности, в котрій нарід буде приневолений рішати про склад нового парляменту.

Християньско-суспільне сторонництво ухвалило также резолюцию, котрою осуджує обструкцию, і жалує, що передчасно відрочено державну раду, бо можна було обструкцию побороти. Дальше висловлює надію, що правительство сильною рукою витворить услівя, які давали би поруку правильної роботи в парляменті в осени. На останку зазначує, що в национальних справах треба поборювати всякий радикалізм, а єднати народи до спільної роботи економічної на основі згоди і мира.

Социялістична відозва признає, що парлямент не сповнив своєї задачі, а на останку також вказує на те, що национальні спори довели до повного розладу. Сторонництва більшости не довели до ухваленя справедливого вимаганя Італіянців в справі правничого виділу, але славяньска і німецко-национальна коаліция станули также перепоною внесеню дра Адлера в справі заведеня шкіл национальних меншостий. Ті сторонництва не хотять допустити ані до розвязки поодиноких национальних питань, ані цілого іх обсягу, а опутані цілою сітию национальних окликів, не можуть найти дороги до мира, до права і до роботи.

Угорске правительственне сторонництво праці предложило вже соймови начерк адреси до Корони. Нова ера має находити ся під знаком лібералізму. Притім після запевненя сего начерку має бути привернене порозумінє між Короною і народом, а цілию угорских змагань кождого часу має бути двигнене і скріплене одностайної угорскої держави. По кількох натяках на конечність скріпленя державного кредиту, податкову реформу і деякі проєктовані господарскі і суспільні реформи, займає ся начерк адреси банковим питанєм.

Сказано тут між иншим, що публична опінія заявила ся за виплатою готівкою, і коли би з нею справою зволікано дальше, то се

---

28)

В найбільшім місті на сьвіті

або

Льондон, его займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

На лівім березі ріки Тамізи, 19 кільометрів на полудневий захід від осередка міста, в давнійшім підгородю Гемптон (Hampton) стоїть пишний замок званий Гемптон Корт (Hampton Court), колись резиденция славного короля і опришка в одній особі, Генриха VIII., котрий женив ся на то, щоби опісля убивати свої жінки, коли ему захотіло ся іх позбути ся. Духи тих жінок являють ся нині від часу до часу в тій палаті, де засідали на троні, заким іх на приказ короля рука ката позбавила житя. Суть то передовсім нещасливі королеви Катерина Гаверд, Анна Болейн і Іванна Сімор. Духи тих нещасливих ще нині виходять часами з гробів та ходять по палаті, в котрій колись мучили ся, та заводять і ломлять руки.

Забобонні Льондонці вірять кріпко в ті духи, тим більше, що недавна подія нагадала ім знову і наробила сензациі не лиш в самім Льондоні, але й в цілій Анґлії. В замку тім знаходять ся не лиш портрети многих анґлійских володітелів, але также і образи славних малярів як Тіцияна, Ван Дейка, Дірера, Кранаха і т. п. Отже якийсь молодий артист Кенсінґтоньского музея прийшов був до Гемптон Корт, щоби там зробити копію з якогось старого ковра, що висів на стіні. Підчас коли він занятий був своєю роботою, стало ся, що нараз показала ся якась жіноча рука, котрої делікатні, біленькі як сніг пальці були украшені дорогими перстенями, а котра підносила ся поволи попад ковр. Перепуджений молодий мужчина перестав сейчас малювати і лиш стояв та дививсь ся остовпілий па ту руку. Він видів, як тота рука якогось духа то піднимала ся в гору то знов спускала ся і остаточно щезла. Він уважав то за привид своєї подразненої уяви, сьміяв ся сам з себе і хотів взяти пензель до руки, щоби дальше малювати, коли тота страшна поява знов показала ся, перед его очами пересувала ся знов блискуча мертва рука та сунула ся знову перед его перепудженими очима попри старий ковр на стіні.

Се зявище показувало ся так часто, що артист остаточно забрав своє манатє і вже більше не показав ся. Він розповів свою пригоду старому історикови тої палати, Ернестови Лей, а той на то лиш усьміхнув ся і кивнув головою, мов би хотів сказати: Та й не може бути инакше, бо то преці Гемптон Корт! Але ані не признав того зявища ані не заперечив, мов би не хотів скомпромітувати старої повірки. Вже більше розбалакав ся був один з урядників палати.

— Нема найменшого сумніву — говорив він — що то була рука нещасливої королевої Катерини Гаверд (Howard). Була то своячка князя Норфольк, з котрою король Генрих VIII. оженив ся зараз по тім, коли розвів ся зі своєю четвертою жінкою Анною Клеве. Яка була тота Катерина Гаверд, годі нині знати, але з того, що удало ся доси з літописий виспідити, знає ся лиш то, що єї поведенє як на таку велику даму навіть ще перед тим, заким стала королевою, було дуже легкодушне і неприличне. То однак не було би ій завадило, як би не знайшлись були вороги, котрі через неї стратили вплив у короля. Отже тоті вороги старали ся всілякими способами вишукати давні єї гріхи, заким она ще стала королевою. Знайшлись отже люди, котрі донесли королеви, що Катерина Говерд, заким ще стала королевою, мала любовні зносини з якимсь Дергемом, котрий служив у єї бабки. Короля то дуже обурило і на его приказ зараз арештували того Дергема і він нїби то признав ся до вини. Королева тому заперечила, коли єї переслухувала в сій справі тайна рада. Коли же єї в ночи несподівано заскочили і знов стали переслухувати та намовляти, щоби она призна ся, она так і зробила а тоді єї замкнули в Таврі і розпочали процес. Наслідки були такі, що насамперед в падолисті 1541 р. повісили

захитало би поглядом тих, які думають, що спільність банку є користною для Угорщини. То виглядає на погрозу. В кождім разї ставить угорска правительственна більшість між продовженем банкового привилею а виплат готівкою junctim, а послідної домагає ся так рішучо, що не хоче на перше згодити ся без другого.

Супротив Хорватів заповіджено братнє поведенє. Дальше займає ся начерк основно ріжними реформами в адміністрациї, в правнім житю, в комунікациї, а крім сего справою католицкої автономії, уладженем справи конґруи і шкільництва. Заповідаючи реформу войскового закона, жадає однак начерк адреси у відплату за те переведене т. зв. „проґрами девятки“ з 1908 р., якої творцем є теперішний духовий проводир сторонництва ґр. Стефан Тиса. Ся проґрама містить, як звістно, домагане змадяризованя войскових виховуючих заведень і офіцирского тіла в угорских полках, а крім того домагане відповідних хоругов і емблемів.

Що до виборчої реформи, то домагає ся начерк, щоби загальне виборче право було оперте на ліберально-демократичній поступовій основі, о скілько буде заґварантований управнений вплив інтелїґентнійших живел суспільности і народний характер угорскої держави. Вкінци займає ся начерк заявами що до заграничної полїтики, натяком на угоду з 67 р., а вкінци складає желаня монархови з нагоди 80-их уродин.

Про погроми муринів в Сполучених Державах приносять часописи такі близші вісти: В місцевости Рено в державі Невада відбувала ся велика боротьба о першеньство між білим атлетом Джефрісом і чорним Джонзоном. В цілих Сполучених Державах закладали ся о величезні суми. В день борби окружило арену кількадесять тисяч людий. Білети вступу принесли понад 3 мілїони корон. Три перші приступи обох атлетів були без наслїдків. В четвертім білий шампіон розбив губу чорному, в шестім чорний ударив білого так сильно в лице і то в місци, де білий мав вже раз небезпечну рану. Стара рана отворила ся і кров залила єму очи і ціле лице. Білий шампіон був вже на пів притомний, але не піддавав ся. Витримав ще вісім нападів противника, але в пятнайцятім з ряду отримав такий сильний удар в лице, що упав на землю і не міг піднести ся перед упливом приписаних 10 секунд. Супротив того судиї признали побідником чорного атлета.

Роз'ярена тим „поганьбленем білої раси“ товпа убила на місци шістьох муринів, в Ґеорґії по страшних тортурах повішено трох чорних, в Ню-Йорку зранено їх кілька сот, а розрухи против чорних розгоріли ся і в инших місцевостях Сполучених Держав.

Новинки.

Львів, дня 11 липня 1910.

— **Вісімдесяті роковини уродин Найясн. Пана.** Пресбурска рада міска ухвалила ряд фондаций добродійних з нагоди вісімдесятих роковин уродин Найясн. Пана і постановила почислити міским урядникам сей рік за два лїта служби.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер справ внутрішних покликав повітового комісаря дра Филипа Ґроса до часової служби в мінїстерстві внутрішних справ. — П. Мінїстер судівництва переніс радника судового і начальника повітового суду в Підгайцях Руд. Пашму до Буківска. — П. Намістник переніс санїтарного асистента дра Юл. Коцву з Перемишля до Бібрки.

Іменованя. П. Мінїстер судівництва іменував радниками судовими і начальниками судів повітових: Зигм. Тишковского в Мостах великих і Болесл. Гучиньского в Радимні, Володисл. Головецкого у Львові для Олеська і Володим. Река в Бережанах для Гусятина; а судями повітовими і начальниками судів Тад. Малиша в Буську для Буська, Стеф. Муковского в Самборі для Мостиск, Тад. Мунка в Добромили для Підгаєць; — вкінци іменував заступниками прокуратора державного судиїв: Алекс. Ребчиньского у Львові для Станиславова, Стеф. Качмарка в Янові для Самбора і Едв. Ґрубера в Бучачи для Коломиї.

— **Пригода на зелїзници.** Дирекция зелїзниць у Львові доносить, що в ночи з 8 на 9 на стациї в Любінцях наїхала машина поїзду тягарового на задні вози стоячого на шинах другого тягарового поїзду. Машина і кілька ваґонів вискочили з шин. Кондуктор зі Стрия Ів. Кохан потерпів ушкоджене.

— **З Перемищини.** В Поздячи завязала ся „Спілка ощадности і позичок, стовар. зареєстр. з необм. порукою“. Головою заряду вибрано о. Йосифа Преторіуса.

— **Управа жіночого кружка** руского тов. педагоґічного видала „Квестионар для призбираня відомостий про житє нашого сїльского жіноцтва“. Квестионар роздано і розіслано членам Кружка і жіночим товариствам на провінциї для виповненя в часї вакаций. Хто хотів би також заняти ся сею роботою, може дістати квестионар в книгарні Наукового тов. ім. Шевченка у Львові.

— **З Бережан.** Філїя Руского Тов. педаґ. в Бережанах прийме на шкільний рік 1910/11 до Селяньскої бурси 30 селяньских синів з Бережанщини і Підгаєччини учеників III.—VI. кл. школи народної та I. і II. кл. ґімн. Першеньство мають ученики народної школи. Поданя зі сьвідоцтвом шкільним і убожества та заявою місячної оплати (в натуралїях і грошах) мають родичі також дотеперішних питомців вносити на руки проф. Миколи Бачиньского найпізнїйше до 15 серпня с. р.

— **Виділ тов. „Шкільна Поміч“ в Сокали** розписує конкурс на приняте питомців до бурси на рік шкільний 1910. Услівя приняття: 1. Батько (опікун) мусить бути членом „Шкільної Помочи“ вплачуючи річно членьску вкладку 1 К. 2. Виділ прийме тілько добрих і пильних учеників, котрі дають запоруку гарного поведеня і добрих успіхів в науці. 3. Батько (опікун) буде точно платити місячну оплату 20 К з гори, до чого зобовяже ся письменною декларациєю. 4. Кождий питомець зложить 2 К на рік за зужите інвентаря. 5. Кождий принятий питомець має заосмотрити ся що найменше в 3 пари біля, 2 простирала на ліжко, 2 прост. під ковдру, 2 пішовки, 6 хусточок, 3 ручники, сїнник (180 cm. довгий, 1 m. широкий), 1 подушку, колдру або коцик до накриваня, порядне убране, плащ і 2 пари обуви. Поданя з долученем сьвідоцтва шкільного і декларациї належить вносити до Виділу „Шкільної Помочи в Сокали“ на руку Вир. о. Мітр. др. Василя Левицкого до 15 серпня с. р. Всі бувші питомці мають на ново внести поданя о приняте.

— **Нещаслива пригода.** Син о. Дудика в Воробіївці, ученик II. кл. ґімн., прибувши на

згаданого Дергема і ще якогось другого дворака. Відтак дня 10 грудня згинули на приказ короля з руки ката стрий королевої і єго жінка та пять женщин і чотирох мужчин за то, що нібито они знали, яке було житє королевої, а не сказали того королеви і тим допустили ся зради. Наконець в лютім 1542 р. ухвалив парлямент закон, котрим признав королеву, розуміє ся, на жадане короля, зрадницею і засудив єї на смерть а дня 18 лютого 1542 р. згинула она з руки ката.

Отже нема сумніву — розповідав той урядник дальше, — що то була рука нещасливої королевої Катерини Гаверд. Вже богато людий єї виділо. Єї дух ходить по ґалєриях образів. Ваш опис перстенів на єї пальцях єсть зовсім докладний і доказує, що то єї рука. Катерина Гаверд то дух, котрий нам робить богато клопоту і з котрим не можемо дати собі ради. Він не лиш показує ся і ходить, але заводить і плаче так, що чоловікови мало серце не пукне із жалю а зі страху аж кров скипає ся. Королева показує ся найбільше в онтій салї, де висять коври на стінах. В одній з тих комнат, що виходять до тої салї, була она під конець свого житя замкнена, заким єї на приказ короля відставили до Тавру. Звідтам втекла она одного дня і бігла коритарем до каплиці, де король Генрих VIII. якраз молив ся. Бідна Катерина хотіла ще раз поговорити з королем, хотіла кинути ся єму до ніг і просити, щоби їй дарував житє. Вже добігла була до кінця коритаря, вже витягнула руку, щоби зловити за клямку від дверий — аж нараз вхопили єї дозорці вязниці, що єї тут здогонили і затягнули назад до кріміналу. Она почала тоді страшно заводити, але король-опришок, що удавав побожного, молив ся заєдно і анї не думав вийти. Від тої пори показує ся на сім місци якась біла постать. Біжить, мов би летіла на крилах до дверий каплиці і там нараз стає, обертає ся з виразом розпуки і серед страшенного крику біжить назад в ту сторону, зідки прийшла, та щезає.

Дивним дивом показує ся в сїй королівскій палаті і зовсім не королївский дух, бо дух мамки короля Едварда VI, сина згаданого повисше короля Генриха VIII. Але дух сей єсть вже новійшого походженя а задля того також вельми замітний. Блаженної памяти пані Зайбель Пінн, котра в 1538 р., в рік по смерти Джені Сімр (Jane Seymur), третої жінки короля Генриха VIII, стала була кормителькою єї сина Едварда, померла в 1562 р. і єї поховали в церкві в Гамптон. В 1829 р. розібрали сю церков і при сїй нагоді знищили гріб королївскої мамки. Ся подія не дала духови мамки спокою і она стала від того часу показувати ся. Тим способом бодай старали ся пояснювати якесь непонятне з'явище, котре зачало показувати ся в полудневім крилї палати в однім з великих замкнених комнат. З тої комнати дало ся нараз почути якесь таке фуркотанє, як коли би хтось пряв на коловороті а при тім і чути було, що хтось нїби муркотить і балакає. З того розійшла ся зараз чутка, що стара мамка, котрої гріб знищили, перенесла ся сюди до палати і тут пряде на коливороті і щось собі заєдно приговорює та муркотить...

Так діяло ся через довший час. Наконець стали доходити причин сего з'явища. Комнату, з котрої добували ся ті голоси, отворено. Там знайдено старий як сьвіт коливорот. В тім місци, де тота дощинка, котру ногою порушувано і в той спосіб обертано коливорот, дотикала ся землї, була дошка в помості зовсім так витерта, що аж діра в ній зробила ся. Тілько й всего було, що в тій комнатї можна було викрити. Комнату замкнули знову і були такі мудрі як і перед тим, бо зараз по тім, коловорот зачав знову фуркотати та й знову чути було, як в тій комнатї хтось муркотить і нїби щось говорить сам до себе.

Від тої пори стару Зайбель Пінн не лиш чують, але нераз єї навіть і видять. Висока суха постать в довгім сїрім одїню з капузою натягненою на голову виходить она з комнати та з витягненими навперед себе руками, суне ся вздовж коритаря і муркотить щось сама до себе і нїби з кимсь сварить ся...

Чи треба ще по сїм доказувати, чого то не видумає буйна уява людий? Але й тота уява має десь якусь основу для себе. Память страшних злочинів, доконаних зьвірями в людскім тілї, хоч би они й королями називали ся, остає ся сотками лїт в народі, лиш прибирає вид якогось надприродного з'явища, в котрім виступають жертви злочину і все ще кличуть о пімсту до людий і Бога або самі злочинці появляють ся яко грішні покутники. Годі вимагати, щоби в королївских палатах товкли ся духи королів злочинців, за то тим сьмілїйше можуть виступати в них їх жертви, що ще надає тим палатам якогось романтизму і прикрашує доконані в них злочини.

(Дальше буде).

вакациї, сїв на коня. На нещастє кінь наполохав ся і хлопець упав і потовк ся так тяжко, що до двох днїв помер.

— **Убийства.** З Перемишлян доносять: В ночи на 3 липня с. р. їхало кількох мулярів з Ганачева до Перемишлян. В дорозї двох з них, Островский і Прончак розпочали сварню, в часї котрої Прончак ударив в лице Островского, а той добувши ножа пхнув Прончака так нещасливо в горло, що той до пів години помер. Убийника арештувала жандармерия і відставила до тамошного суду.

— **Репертуар руско-народного театру в Збаражи** під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Сокола“. Початок о 8 год. вечером.

Вівторок, дня 12 с. м. „Під Івана Купала“, народний образ в 4 діях зі співами і танцями М. М. Старицкого.

В середу, дня 13 с. м. „Madame Butterfly“. опера японьска в 3 діях Пучінїя.

В четвер, дня 14 с. м. „Надія“, рибацка драма в 4 діях Гаєрманса.

— **Звіт дирекциї ц. к. ґімназиї Франц Йосифа I. в Тернополи** за рік шк. 1909/10 містить на вступі порівнуючу студию Віктора Петрикевича п. з. „Літопись Самійла Величка а „Woyna Domowa“ Самійла Твардовского“ на 48 стор.

Дальше наступає властивий звіт, який зачинає ся списом збору професорів. З него дізнаємо ся, що крім директора дра Омеляна Савицкого було в ґімназиї 26 учителїв до обовязкових предметів, а 3 до надобовязкових. В сїм роцї ученики заложили научний кружок з власним зарядом під доглядом професорів. В кружку було 8 відчитів з ріжних областий науки. На фізичний розвиток молодїжи звернено богато бачности і дбалости. — Ученики утворили 8 дружин гри в копаного мяча, заохочені відчитом про сю гру, виголошеним проф. Ів. Боберским зі Львова. Крім того вправляли ся ученики в бігу до мети, грали в межівку і ин. гри та забави. В прогульці на хлїборобску виставу до Стрия брало участь 76 учеників, на Товтри 64 уч., а на Чорногору 25 учеників. Прогулькам і забавам проводив проф. Сидорак. Убогою молодїжию опікувало ся „Товариство сьв. о. Николая“, яке 1909 року уділило 661 К запомог, 120 К беззворотних позичок, а 1910 р. 700 К позичок і 152 К запомоги. Мундурковий відділ сего товариства закупив 1909 р. убрань за 946·50 К, а в 1910 р. спровадив за 843 К сукна і давав ушиті з него одностриї ученикам на малі ратальні сплати. Товариство сьв. о. Николая удержує також бібліотеку шкільних підручників і з неї позичило ученикам коло півтора тисячі книжок. 194 учеників мешкало в 4 бурсах. З запомогового фонду для убогих учеників під зарядом дирекциї уділено 265·07 кор. запомоги.

Статистика учеників. З початком шк. року 1909/10 принято 683 учеників, в роцї виступило 71 уч., а клясифіковано 616 учеників. Всї ученики призпали ся до рускої народности, а після релїґії було 613 гр.-кат., 2 римо-католики а 1 мойсеєв. віроісп. Після стану родичів було синів: селян 421, міщан і слуг державних 112, сьвящеників 47, урядників 18, нар. учителів 18. Шкільну оплату в I. півроцї платило 61 учеників, а в другім 79 уч. Ґімназия мала с. р. 17 відділів, а го I. і III. кл. по 3 відділи, VIII. — 1, а инші по два. При клясифікациї було зрілих з відзначенєм 71, зрілих 453, зрілих взагалї 26, незрілих 31, поправку одержало 34.

— **Перемиска руска ґімназия в шк. роцї 1909/10.** До ґімназиї записало ся в минувшім шк. роцї 941 публичних і 26 приватних учеників. З его серед року виступило з причини лихого поступу в науцї і убожества 62 публичних і 8 приватних, померло 3, так що до кінця року остало 876 публичних і 18 приватних учеників. Між ними було 28 Жидів, і Поляк, 1 Нїмець, прочі Русини. Родом з Перемишля було 82 учеників, з повіту перемиского 215, прочі з инших повітів галицких. Найбільше було дїтий селяньских (488), сьвящеників (162) і міщаньских (113). Вислїд кваліфікациї є ось який: здібними з відзначенєм признано 77 учеників, здібними 636, взагалї здібними 73. Є то такі ученики нисшої ґімназиї, котрі мають в однім предметі, з котрогонебудь язика або математики, поступ недостаточний. Они переходять вправдї до висшої кляси, та коли і в тій клясї дістануть з того самого предмету поступ недостаточний, повтаряють клясу) Нездібних було 51, поправок 40, неклясифікованих задля слабости 3. Ученики були роздїлені на 21 кляс. Учительский збір числив 38 осіб. Ученики користали з бібліотек шкільних, з яких руска числить 1118 творів, польска 810, німецка 664. Крім того самі ученики подбали про своє образованє, засновуючи кружок самообразованя, який устроював відчити і дискусиї на ріжні лїтературні і наукові теми. Усїх рефератів було 27. Для їх фізичного вихованя служили шкільні вправи ґімнастичні, в яких брало участь 388 учеників і кружки основані самими учениками, а передовсім спортовий, якого члени вправлялись в муштрі, бігу, скоках, в грі мячем, в з'їздї санчатами, ходї на лещетах та плавбі човнами по Сянї. Крім того ґиґієнїчно-прогулькова секция устроїла 11 близших і дальших прогульок. Прогульки ті оживляла дуже милозвучна орхестра учеників.

† **Померла** Мария з Петрушевичів Коцюбова, вдова по пароху в Верчанах, мати проф. дра Михайла Коцюби, у Львові дня 8 с. м. в 81-ім роцї житя. Похорон відбув ся в недїлю о 4-ій год. по полудни. Покійна визначала ся всїми красними прикметами рускої сьвященичої жени і мала велике пошанованє у всїх, що єї знали.

Телеґрами.

Відень 11 липня. Бувший міністер Гесман поставив в Видїлї краєвім долїшної Австриї внесенє, аби зараз, скоро збере ся долїшно-австрийский сойм, вибрати комісию до розслїдженя закидів роблених християньско-суспільному сторонництву послом Грабою.

Сараєво 11 липня. Босаньский сойм покінчив вчера дискусию над резолюцию в справі допущеня судиїв до розправ о лїсових провинах.

Відень 11 липня. „N. fr. Presse“ доносить з Канеї, що держави поставили Кретийцям ультіматум до понедїлка рано. Держави жадають, аби Народні збори скликано до понедїлка і аби магомедани могли в нім взяти участь без складаня присяги на вірність грецкому королеви. Коли би не виповнено того жаданя, міжнародні войска обсадять головні міста Крети.

Софія 11 липня. В суботу прибула сюди 1700 соколів, між ними 700 соколів чеських, 640 хорватских, 150 сербских з Сербії і 120 з Австро-Угорщини. Між соколами єсть богато женщин. Прибули також болгарскі „юнаки“ зі Скоплія. Загальне число участників конґресу ґімнастичного виносить 4500, між ними 2500 „юнаків“ з Болгарії і 260 з Македонії.

Канея 11 липня. О годинї 5 по полудни відбуло ся вчера засїданє Народних Зборів. Правительству удало ся із 114 послів стянути на засїданє 59, з котрих 55 голосувало за допущенєм магомеданьских послів до участи в засїданю. Відтак збори відложили свої наради на 4 місяцї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий**.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).